



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Poesis Sacra Sive Vitae, Mortis, Et Resurrectionis
Salvatoris Nostri Jesu Christi Historia**

Hermanni, Joachim Heinrich von

Hildesii, 1743

VD18 10904743

6tò Colloquium cum Nicodemo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68828](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68828)

Deferit is ramos, properatque, domestica tanta
 Hospitis accessu confestim digna parare.
 Nec sua pœnituit Zachæum tecta dedisse
 Regis in hospitium, qui toti præsidet Orbis
 Et peccatores contritos corde, pœrenni
 Liberat interitu. Sic Zachæana recepit
 Fortunata domus, Christo monitore, salute
 Me quoque propitio, Jesu suavissime!
 Aspice contritum, præsensque piacula tolle.

POESEOS SACRÆ ET PARTIS TERTIÆ
 INDUCTIO SEXTA.

S. JOANNES CAP. 3.

Erat autem homo ex Phariseis, Nicodemus nomine,
 ceps Judæorum. Hic venit ad Jesum nocte, & dixit
 Rabbi, scimus, quia à Deo venisti Magister: nemo enim
 test hæc signa facere, quæ tu facis, nisi fuerit Deus cum illo.

SYNOPSIS.

Dominus & Salvator noster Jesus Christus, Nicodemum de
 prius, sed Phariseos de missione & reditu suo ad Patriam
 instruit; propter sibi intentatam lapidationem verò ad Jerusa-
 lem discedit, ubi multa edidit signa; & tandem Hierosolymam
 rediens ibidem diuturnum paralyticum sanat.

Joan. 3. **E**x Phariseorum grege Nicaodemus* honor-
 præcellens reliquis, nequis resciret, ad Jesum
 Tempore nocturno Dominum, dixitque: Magister
 Te Cælo venisse patet, quia nemo patrare
 Talia signa potest. Hæc sunt tantummodo parva
 Christus ait; verum Cælorum Regna videre
 Nemo potest, qui non fuerit, mihi crede, renatus
 Hæc tua transcendunt captum documenta? Senile
 Nicaodemus ait, corpus sub viscera matris,
 Unde renascatur, quis credat posse redire?
 Nicaodeme, tibi loquor indubitata, Redemptor

* Ricciol.

Ingr.

ingeminat ; quem non Divinæ Spiritus auræ,
 Et sacra lympha lavat , talique renascitur ortu,
 Nequaquam poterit Cœlestia Regna subire.
 Nicolaodemus ait ; quid ? omissane lotio nostrum
 impedit accessum ? Christus : Te tota Magistrum
 insignem Judæa colit ; tamen illa sacrarum,
 luce sub accensâ , tenet ignorantia rerum ?
 quæ sunt hominum , nequeas transcendere
 Quid fiet , si celsa Dei secreta revelem ? (captu,
 quæ scio , confiteor ; quæ vidi , testor apertè ;
 sed licèt hæc eadem repetam , vix audior ulli.
 Filius Excelsi descendit ab Æthere , rursus
 ascensus eò , postquam serpentis adinstar,
 quem vetus in sterili Moses suspendit eremo,
 exaltatus erit. Tanto dilexit amore
 se Deus mortale genus , Cœlesti ut ab arce
 miserit Unigenam , qui salvet sæcula ; restat,
 ut credatis ei : qui desidiosus ad illa
 dicitur , infelix æternâ clade peribit.
 Taliter edoctus felix Pharisæus abibat ;
 et sua promovit Divina negotia Christus.
 vadat , & assiduo tentat convertere nisu,
 quos errare videt : Patrem sibi dicit adesse,
 et se vera loqui. Pharisæos culpatur ; inanes
 confirmat insultus ; quia nondum venerat hora
 martyrii. Repetit , quòd vadat , sæpe ; dolendo,
 sollicitè quòd nemo roget , quò tendat : iniquos
 ignorare refert , quò se sacra fata reducant.
 stantes dubii , quæ sit mens tecta loquentis, ^{Joan.}
 an fortasse manus sibi vult inferre , rogabant ? ^{8. 22.}
 O stupidi ! qualis , qui vobis illa revelat,
 sit , cognoscetis , postquam crucifixus obivit.
 complures Christus tantâ gravitate loquendi

Ad se convertit ; sed dum prolata sinistra
 Suscipiunt multi, sermonis vertitur ordo
 In grave certamen: furit indignatio vulgi,
 Et Samaritanum, contradicente repletum
 Dæmonio, vocitans, stridentia saxa merentem
 Qui se Thariade seniore venditat, inquit
 Jam parat effectu Dominum lapidare ; sed
 Elabens oculis, uno disparuit ictu.

Hoc posito sævi fervoris turbine, Christus
 Ad loca sacra redit ; se prædicat esse fidelem
 Pastorem, qui ritè suum tueatur ovile.

Joan.
10.

Non infidus ego sum mercenarius, inquit
 Qui veniente lupo fugitat: sum Pastor inemptus
 Cujus oves propriæ; vocemq; ego nosco mearum
 Nec proprias asperror oves, solasve relinquo
 Sed præcedo lubens, licet in me turba luporum
 Irruat, ad mortem semper tuiturus ovile.

Errat ovis casu; non cesso requirere, donec
 Impositam scapulis ad pascua tuta reducam
 Hæc iterum sincera movet facundia rixas:

Joan.
10.18.

Delirare putat Jesum pars una, vel atro
 Dæmone turbari: pars altera damnat iniquam
 Qui tantum probris cupiunt temerare Prophetam
 Hic, ajunt, cæcis ocalorum reddidit usum
 Prodigisq; suis populos stupefecit ubique
 Hæc quis Dæmonio tribuet miracula? verum
 Pars bona vix poterat turbam prohibere male

Quin lapidaretur Jesus: qui dixit eisdem: (nec
 Me benefactorem lapidare paratis? at illi:

Joan.
10.32

Non benefactorem te, sed quia Numen habes
 A populo blasphemus amas. Si credere verbum
 Detrectatis, ait Jesus, modò credite signis
 In me Cœlestem verè cognoscite Patrem

Vivere, meque simul sub eodem pectore Patris;
 Ambo sumus, nunquam rumpendo, fœdere juncti.
 Santa peroranti laqueos immittere tentat
 Turba ferox: sed eis pariter subductus, eremum
 Jordanis repetebat, ubi confederat antè
 præcursor Domini, populos dum tingeret undis.
 Non latuit genuina Dei Sapientia: pressi
 Turmatim veniunt, consolatique recedunt.
 Quisque fatebatur quoque, quòd Baptista Joan-
 nuper fatidico prædixerit ordine cuncta, (nes
 Quæ modò conspicimus re verificata; sed omni
 Abstinet signo, contentus vivere tristi,
 Ut præcursorem decuit, sub mole laborum;
 Quippe salutiferum fas est præcedere tempus,
 Quo nos pœniteat graviter peccasse; canoro
 Quod toties populis prædixerat impiger ore.
 Christe redemptorum requies, & vita tuorum!
 Da cor contritum, veris assuescere mentem,
 Da tua jussa sequi. Volumus! succende patentes,
 Ne tepor irrepât, justo fervore medullas.
 Officio doctoris adit functurus eremum,
 Ut luctis animum queat obfirmare futuris:
 Dumque redemptoris munus complere laborat,
 Ingreditur latebras, ut ad hæc tristissima rerum
 Fata ferenda suas vires animumque labantem
 Fortificet, donoque Dei sua pectora firmet.
 Non potuit noster nimium diuturnius abesse
 Salvator Solymis; etenim Patris alma trahebat
 Hunc domus, et tacito rapiebat Spiritus æstu:
 Sacra sed ingressus venerabilis atria Templi,
 Mutua cernit ibi tractare negotia cives:
 Indignumque ratus, Divi sacraria Templi
 In fora sacrilego converti more, jubebat

Joan.
10.40.

- Joan. Vendentes exire foràs; turbásque monebat, Accl
2. Esse domum Domini, quæ respuat omnia, Inco
 Sint permiffa foris, non concernentia Divos. (qua
 Increpat astantes Pharifæos, Lege peritos, Imp
 Et quoscunque videt populo dare jura, monent Fact
 Ne domus alma Dei fiat spelunca latronum, Prod
 Attoniti Proceres obsistere talibus ausis Sabb
 Nequaquam poterant; justoque timore repleti Sana
 Quod modò contigerat, tacito sub corde premit Lang
 magna subingreditur paulatim turba, nocivis (ban
 Diversisque malis onerata, petuntque salutem Præc
 Accessu facilis Salvator curat, & omnes Post
 Submovet angores, contractos erigit, omni Quer
 Orbatis visu restaurat lumina, claudos Chri
 Restituit pedibus, plenos Cacodæmone primo Pror
 Liberat attactu, cunctisque docendo, medendo Ergo
 Exhibet auxilium. Jesu, fons verus amorum! Quos
 Languores patior; serpentis torqueor: ictu: Illaq
 Antidotis opus esse reor; succurre! malorum Ne f
 Vipeream compesce luem, dissolve mearum Quid
 Vincula noxarum: Jesu! mens æstuat, uni Esti
 (Ah disrumpe moras) Jesu! tibi fœdere jungi. Noti
- Joan. 5. Non procul à Templi foribus piscina quotannis Libe
 Mota semel tactu Genii Cœlestis, ab omni, Offic
 Qui prior intrabat, vacuum languore remisit, Quos
 His, inter plures ægrotos, accubat undis Num
 Vir pius, octo super ter denos languidus annos; Dign
 Semper in adventu Genii præventus; anhelans Marn
 (Fidendo Superis, nec desperando) salutem. Ingra
 Egressus sacris Salvator transit, amico Conq
 Intuitus miserum vultu, rogitansque jacentem Munc
 Vis sanus fieri? pauperculus ore levato, Qui f
 Mille, volo, linguis, si tot natura dedisset, Ferre
Damo

acclamâset ei : jubet ergo surgere Christus
 incolumem , atque saum simul asportare graba-
 impiger obsequiis , & toto corpore sanus (tum:
 Imposuit scapulis lectum , lætusque recessit.
 Factus in occursum Scribarum cœtus inaudit
 Prodigii seriem ; stupefit ; sed ferre grabatum
 Sabbaticâ illicitum præ tendit luce : reponit
 Sanatus : Qui me diuturnâ mole levavit
 Languoris chronici , mihi tollere triste grabatum
 Præcepit ; cuius sacris obtempero jussis.
 Post horas aliquot Templum sanatus adibat,
 Quem dum conspexit , quâdam gravitate loquen-
 Christus adhortatur : Nunc es virtute supernâ (di
 Prorsus ab antiqui languoris tabe solutus ;
 Ergò recorderis : noli te nexibus ullis,
 Quos tibi subtendit reprobi fallacia Mundi,
 Illaqueare : fugam scelerum commendo severè,
 Ne forsan peior feriat te turbo malorum.
 Quid sibi vult acris celebrisque hortatio, Musa?
 Etsi causa latet ; tamen hanc me judico Mundo
 Notificaturum ; quòd , si quem gratia Cœli
 Liberet interitu , justo teneatur amore
 Officii meminisse sui , meminisse dolorum,
 Quos parat ingratis clementia læsa supremi
 Numinis. Ecce malis cohibendis moribus apta,
 Dignaque perpetuo quæ conscribatur in ære
 Marmoreâque petrâ , monitorum clausula : certè
 Ingratos odit Cœlestis curia ; & inde (profos
 Conqueritur Christus , quòd cum bisquinque le-
 Mandâset putridâ scabie , vix unus adesset,
 Qui sibi collatam Cœlo tribuente salutem
 Ferret in acceptis Domino. Speciale superbi
 Dæmonis archetypon mihi transfuga creditur ille,

Qui post acceptam veniam peccata retentat,
 Nónne Creatori Satanas injurius, arsit
 Ingrato fastu, cùm tot decoratus honorum
 Dotibus eximius, Procerum primarius, almo
 Se benefactoris Genito exæquaret? Inulta
 Non manet ambitio, nec gratia spreta Tonant
 Si mea, quæ toties repetivi, crimina ferum
 Duco sub arbitrium, magnis me turbo procel
 Involvit; gravibusque minis (quas Christus in illis
 Qui modò depositis iterata piacula noxis
 Turpiter adjungunt, austero detonat ore)
 Concutior. Spes illa mihi, quòd Sponsus amor
 Nondum transierit, submittit robora: quare
 Lampadibus vacuis affundam pabula; porta
 Proximus astabo; ventos, quos excitat Orcus
 Ne rapiant flammæ, sacrâ vigil ægide pellam
 Non deerit votis Christus; sua brachia dudum
 In cruce confixus pandit, nec contrahet illa,
 Si contritus adest peccator. Currite, vestras
 Plangentes animæ noxas; Geniúsque beatis
 Pectore contrito nova gaudia conciliate.
 Latantur Superi, si quis par fortibus ausis
 Disrumpat laqueos scelerum, frontemq; tremens
 Adversus Stygios Lemures Mundique tumultus
 Nunquam respiciens retrò, Crucis omine firmo

POESEOS SACRÆ ET PARTIS TERTIÆ
 INDUCTIO SEPTIMA.

S. MATTHÆUS. CAP. 13.

Ecce exiit, qui seminat, seminare: & dum seminat, quæ
 dam ceciderunt secus viam; & venerunt volucres Cæli
 & comederunt ea. Alia verò ceciderunt in petrosa, ubi
 habebant terram multam; & continuo exorta sunt.
 Sole autem orto æstuaverunt: & quia non habebant radice
 aruerunt. Alia autem ceciderunt in spinas; & creverunt